

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 78/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniam Okresného súdu Prievidza č. k. 1Nt/1/1022-605 z 31. mája 2022, č. k. 1Nt/1/1022-680 z 18. júla 2025 a č. k. 1Nt/1/1022-782 z 5. novembra 2025 a Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3Tos/108/2025-763 z 8. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenie žiada, ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 4. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv a slobôd podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), čl. 17 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 8 ods. 1 a 2 listiny a práv podľa čl. 6 a čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami súdov, ktoré sa týkajú jeho ochranného psychiatrického liečenia.

2. Vzhľadom na to, že k ústavnej sťažnosti nebola priložená kópia uznesenia krajského súdu z 8. októbra 2025 s celým jeho odôvodnením, bola kópia tohto uznesenia vyžiadaná z okresného súdu. Pritom aj bolo zistené, že proti poslednému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej doteraz nebolo rozhodnuté.

II.

3. Trestné stíhanie proti obvinenému sťažovateľovi bolo pre jeho duševnú chorobu zastavené a ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením z 31. mája 2022 mu okresný súd uložil ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Hoci toto uznesenie bolo sťažovateľovi doručené

1. decembra 2025, už v júni 2022 bola vyznačená jeho právoplatnosť a sťažovateľ sa ústavnému liečeniu podrobil. Uznesením z augusta 2022 bolo liečenie sťažovateľa zmenené z ústavnej na ambulantnú formu. I tomuto liečeniu sa sťažovateľ podroboval.

4. Ambulantná psychiatrička v marci 2025 navrhla liečenie zrušiť. Na verejnom zasadnutí však zmenila svoj postoj a uviedla, že na návrhu netrvá, keďže vďaka ambulantnej liečbe je stav sťažovateľa stabilizovaný, ochranné liečenie plní svoj účel, no bez dlhodobej liečby by hrozila recidíva negatívnych prejavov ochorenia. Okresný súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením z 18. júla 2025 pribral znalca. Toto uznesenie na sťažnosť sťažovateľa zrušil krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením z 8. októbra 2025, a to z iných ako sťažovateľom uvádzaných dôvodov. Uviedol, že ambulantná liečba prispieva k zlepšeniu stavu sťažovateľa, a preto musí v záujme trvalého udržania stabilizovaného zdravotného stavu naďalej pokračovať po dobu, po ktorú si to bude vyžadovať zdravotný stav sťažovateľa. Úvahy o potrebe ďalšieho znaleckého skúmania sú tak nadbytočné. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením z 5. novembra 2025 okresný súd návrh ambulantnej psychiatričky zamietol s tým, že sťažovateľ bude v tomto ambulantnom liečení pokračovať. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť.

III.

5. Sťažovateľ žiada dočasným opatrením zrušiť obmedzenie osobnej slobody a odložiť vykonateľnosť všetkých namietaných rozhodnutí z dôvodu vážnej ujmy na osobnej slobode. Ďalej namieta nesprávnosť vyznačenia právoplatnosti na uznesení okresného súdu z 31. mája 2022. Okrem toho zdôrazňuje, že bol daný dôvod na zrušenie ochranného liečenia a okresný súd nesprávne nariadil verejné zasadnutie a vyhovel návrhu prokurátora na pribratie znalca. Sťažovateľ namieta, že okresný súd vo svojom poslednom rozhodnutí odignoroval názor krajského súdu. Rozhodnutiu krajského súdu o zrušení uznesenia okresného súdu o pribratí znalca sťažovateľ vyčíta, že sa nezaoberalo jeho argumentáciou v sťažnosti. Sťažovateľ si vyhradzuje právo na dodatočné doplnenie ústavnej sťažnosti, keďže na sudcu okresného súdu podal podnet na súdnu radu. V závere žiada, aby ústavný súd sám zrušil obmedzenie jeho osobnej slobody.

IV.

6. V rozsahu proti uzneseniam okresného súdu z 31. mája 2022, 18. júla 2025 a 5. novembra 2025 sťažovateľ mohol podľa Trestného poriadku podať sťažnosť. Túto možnosť využil proti uzneseniam okresného súdu z 18. júla 2025 a 5. novembra 2025. O jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu z 18. júla 2025 už krajský súd rozhodol. V časti proti uzneseniu okresného súdu z 18. júla 2025 tak nie je daná právomoc ústavného súdu. Z ústavnej sťažnosti nevyplýva, že by sťažovateľ podal sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu z 31. mája 2022. Naopak, je zrejmé, že sťažovateľ podal sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu z 5. novembra 2025. V časti proti týmto uzneseniam tak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu zákon (Trestný poriadok) priznáva na ochranu jeho základných práv a slobôd. Proti uzneseniam okresného súdu je tak ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

(ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

7. Na tomto závere nič nemenia ani tvrdenia sťažovateľa o tom, že uznesenie okresného súdu z 31. mája 2022, na základe ktorého sa v roku 2022 podroboval ochrannému liečeniu ústavnou formou, mu bolo doručené až 1. decembra 2025. Je tomu tak preto, že sťažovateľ proti tomuto uzneseniu mohol podať sťažnosť a okrem toho ešte v roku 2022 mohol namietat' to, že k obmedzeniu jeho osobnej slobody ústavnou formou liečenia došlo bez toho, aby mu toto uznesenie bolo doručené.

8. V rozsahu proti uzneseniu krajského súdu z 8. októbra 2025 o zrušení uznesenia okresného súdu o pribratí znalca je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Aj kasačné rozhodnutie súdu môže viesť k porušeniu základného práva na súdnu ochranu. Ide najmä o prípady, ak všeobecný súd vyrieši nejakú otázku s konečnou platnosťou, ktorá môže zásadne ovplyvniť ďalší priebeh konania alebo jeho výsledok (II. ÚS 344/2019). Základné právo na súdnu ochranu je výsledkové, čo znamená, že mu musí zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (II. ÚS 155/08).

9. Vo veci sťažovateľa sa ďalej koná o tom, či bude zrušené ochranné liečenie ambulantnou formou, keďže krajský súd bude rozhodovať o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu psychiatricky a pokračovaní ambulantného liečenia. Z toho, že krajský súd dospel k záveru, že vo veci sťažovateľa nie je dôvod na pribratie znalca, nemožno dospieť k záveru, že krajský súd musí dospieť k záveru o potrebe trvania ochranného liečenia tak, ako tomu bolo v poslednom uznesení okresného súdu. Otázka trvania liečenia sťažovateľa tak nie je zrušujúcim uznesením krajského súdu vyriešená s konečnou platnosťou, čo vylučuje, že by ním došlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľa na súdnu ochranu (spravodlivé súdne konanie) a osobnú slobodu. Krajský súd sa bude musieť vyrovnat' s námietkami sťažovateľa, ktoré sa týkajú toho, že okresný súd odignoroval jeho názor zo zrušujúceho uznesenia, a aj s námietkami, ktoré uvádzal v sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o pribratí znalca, ak budú zároveň rozhodné pre posúdenie dôvodnosti trvania ochranného liečenia.

10. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti nebol dôvod na to, aby bolo rozhodované o návrhoch sťažovateľa na dočasné opatrenie, ktorým by bolo zrušené obmedzenie jeho osobnej slobody a odložená vykonateľnosť namietaných uznesení. K tomu treba uviesť, že vykonávaná ambulantná liečba nezasahuje do osobnej slobody sťažovateľa. Rovnako nebol dôvod reflektovať na výhradu sťažovateľa na dodatočné doplnenie ústavnej sťažnosti z dôvodu, že na sudcu okresného súdu podal podnet na súdnu radu.

11. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2026

Robert Šorl
predseda senátu